

JOVENTUT CATALANA

40 cènt.

XAMPANY

FINURA
INSUPERABLE

ADAPTAT
AL GUST
NACIONAL

PREMIAT amb
medalles d'or i altes
distincions en les ex-
posicions de Paris,
Londres, Venecia,
Gènova i Milà

DEMANEU ARREU

LAVERNOYA

Plaça Constitució, 7 -- Telèfon 1248

SANT SADURNÍ DE NOIA

JOVENTUT CATALANA

ADMET PREPERMENT, LA COL·LABORACIÓ
NOVENÇANA DE CATALUNYA

SUBSCRIPCIONS I CORRESPONDÈNCIA:
VILLARROEL, 12 i 14 - Telef. 3028 A
BARCELONA

Abonament: 1'50 pessetes cada mes

(Pagament a la bestreta)

CRÒNICA SETMANAL

FESTES DE CARRER

Hem anat, recentment, a alguna festa de carrer; d'aquestes festes de carrer que es fan a Barcelona, en les quals es passen unes quantes hores distretes i oblidant-se de les calors diàries.

El cronista, que és amic d'aquests festejos populars, ha disfrutat de valent. Gastar bromes de bona mena amb les nostres donzelles; posar preu a la toia; comprar uns rengles de números; contemplar les parelles improvisades que dansen al darrer crit de la moda ridícula, són les notes més típiques i les que ha de acceptar tothom qui vagi a una festa de carrer.

A ben segur que cap dels nostres llegidors ha mancat a una o altra festa d'aquestes. N'hi ha tantes! S'improvisen tan depressa, en nostra urbs! Uns quants joves de bona voluntat, carregats de bona fe, treballen tots els dies cap al tard fent cadeneta, flors de paper i penjant-ho tot plegat en els filferros de cap a cap del carrer. És un tip de treballar, el goig del qual no dura més que dues nits com a màxim; és una alegria que un sol núvol pot destruir per complet...

Hem viscut uns anys fora de Barcelona, i no ens han complagut les festes de carrer que allà—una ciutat no molt llunyana—es celebraven. No podíem acceptar una festa de carrer solament amb llum i la major festa de la qual—la dansa—es celebra fora d'ell, en una sala o Societat. Nosaltres vol'em una festa de carrer com les nostres, amb el ball al mig del carrer, amb jocs de quitxalla, amb orquestra bona o dolenta, i tot el nostre...

Per ço anem a aquestes festes, i ens estranyà la pregunta d'una damisella en altra secció de JOVENTUT CATALANA, que demanava si devia o no assistir a una festa de carrer, on era convidada.

Creiem lícit un acte d'aquesta mena i el recomanem, sobre tot a les donzelles. Altres llocs es freqüenten que per anar-hi no es demana permís des de les columnes d'una publicació!

JOAN TRULLÀS RIERA

L'orientació general

Hem rebut diferents lletres demanant-nos consell per a la creació de «Joventuts Catalanes» en diverses poblacions de Catalunya. Hem dubtat un moment si havíem de donar-lo, tenint en consideració la relativa juvenesa del que això escriu, la consegüent falta d'experiència i sobretot la necessària preparació. Per fi, ens hem decidit, pensant que la joventut, a manca d'assenyament, té la passió accionadora que tantes i tantes coses en aquest món porta fetes i que és capaç per si sola de remoure tot un poble, i així tot havent de demanar consell a les persones de major competència i solvència, en obrar hem d'ésser consegüentment resoluts en nostres decisions.

Els millors soldats són els que han estat millor preparats. Els alemanys diuen que la guerra de 1870 la guanyaren a les escoles. Si volem ésser homes catalans de demà preparem-nos, per el nostre propi esforç, cívicament, corporalment i espiritualment. Disciplinem-nos, doncs, pel nostre propi esforç, a millorar la nostra educació cívica—que tanta falta ens fa!—, nostra educació corporal i anímica. Enrolem-nos voluntàriament a un exèrcit ideal i d'acció alhora, i tinguem consciència del lloc que ocupem i de la importància col·lectiva que poden tenir nostres actes associats.

No hi fa res que siguem pocs. Millor. Mentalment, sense apassionaments ni rancúnies personals, unes certes normes de conducta, de noblesa, de patriotisme, de civilitat, etc., ens han de fer unànims en considerar una persona com indesitjable. Hem de procurar allà on no podem arribar pel nombre o pels mitjans, influenciar per la importància que nostra actuació ens hagi conquerit, car allà on neixi una «Joventut Catalana», ha de procurar esdevenir una entitat imprescindible en el futur i això pels seus propis mèrits. Procurem portar-ho a bon terme educant-nos corporalment, espiritualment i sobretot cívicament!

J. M.* BORONAT RECASENS

Epitalami matinal

*En les noces de Ricard Roig
i Joaquina Boadas.*

Deixes l'altar de la divina joia
per entrar en la cambra nupcial;
resplandeixes vivent com una tota
i en tu l'Amor hi nimba triomfal,

La cambra s'estremeix il·luminada
del cruiximent magnífic del vestit
i es sent tota envaïda i enjoïada
de la presència teva ans que la nit.

Mes en deixar la roba que t'ornava,
a l'espatller de qualsevol seient,
perd el vestit la gràcia que escampava
i és una cosa morta i depriment.

Llavors la gran blancor de ta nuesa
i les randes de l'íntim abrigall,
omplen la cambra d'una gran bellesa,
i omplen de goig la lluna del mirall...

Si així la cambra sent el nuviatge
i l'espill llampegueja venturós,
quin encís no ha d'obrir el maridatge
dintre del cor de ton novell espòs!

FRANCESC ROSSETTI

Gran Xampany de Cava

LINCOLN

SALVADOR MATA

Pot ésser igualat pero jamai superat

Barcelona: Telèf. 3028 A.

Caves a Sant Sadurní de Noia ~ Telèfon 1293

Salutació

Salut, noble i bellíssima ciutat d'Olot! Salut, ma estimada terra nadiua, teatre dels meus somnis d'infant, i mare de les rialleres il·lusions de la meua joventut! Salut, oh bocí de la nostra mare Catalunya on es troben aplegades totes les gràcies que hi ha escampades en aquesta terra catalana beneïda per la mà de Déu! Salut, mil voltes salut et desitja aquest humil fill teu enamorat de la claror del teu cel, de ton paisatge incomparable, dels teus volcans i de les teves arbredes, dels teus fajolars i de tes fonts argentines, dels teus ombrívols prats i de les muntanyes que et coronen, i de tot aquest sens fi de gràcies que en tu ha vessat la naturalesa pròdiga! Salut i prosperitat!

El paisatge Olotí

Sens dubte, la qualitat més estimable de la ciutat d'Olot, el seu to més característic és l'exuberant i incomparable bellesa del seu paisatge, ço que li ha valgut el ben honorós qualificatiu de «petita Suïssa Catalana». En efecte, poques ciutats trobaríem que, com la nostra, presumissin uns afores tan agradables i d'una tan suggestiva varietat. Les seves ombrívols vores de riu, les seves prades gemades, les incomptables i fresques fonts que ça i enllà hi ha escampades, els seus sembrats ubèrrims, els seus boscos i les seves fagedes, contrasten amb els seus terrers volcànics de característics tussols de roca tosca i de diferents colors i tonalitats.

Jo et convido, amic lector de JOVENTUT CATALANA, a passar unes estones en la nostra ciutat i tinc la certesa que t'han d'ésser ben agradables. Jo et convido a beure en les nostres fonts argentines, a refrescar-te en els nostres prats ombríus, a sadollar-te del nostre aire sanitosíssim, i veuràs que, si mai vinguessis, t'endurries d'Olot una impressió que et duraria tota la vida...

La ciutat

Algú fa remuntar la fundació d'Olot als antiquíssims temps de Cartago i Roma, però res en concret pot dir-se sobre aquesta hipòtesi. El que si es sap de cert és que la nostra ciutat ja existia molts anys abans del 846, d'on data la primera notícia històrica d'Olot com a municipalitat.

Amb aquestes dades algú creurà que Olot té de presentar un caràcter profundament antic com alguns dels barris d'altres ciutats, Girona, per exemple. Res més lluny de la veritat. Ni un sol edifici hi ha que denoti una època molt llunyana, ja que deu tenir-se present que a l'any 1427 la nostra ciutat fou destruïda per un fort terratrèmol que no deixà pedra sobre pedra, sofrint posteriorment en aquesta data altres sotregades sísmiques, ço que no fou obstacle per a la seva reconstrucció i, naturalment, amb una arquitectura més moderna.

Així és que, lector arqueòleg, en la nostra ciutat no hi cerquis uns claustres com els de l'església dels Galligans i com els de la catedral gironina, ni temples romànics com el de Santa Maria de Ripoll, ni ruïnes com les del monestir de Poblet, ni muralles històriques

i carrers on es veu la mà dels segles, car quedaries defraudat. Però si et plau passejar-te per uns amples «boulevards» vorejats de plàtans, tells o acàcies, tenim la nostra eixamplis Malagrida, futura Ciutat Jardí, un verdader edem que moltes d'altres ens envejaríen.

Olot cultural

Olot pot vantar-se de tenir una traició cultural ben envejable i d'haver estat breçol d'un bon nombre d'homes il·lustres. Ha estat la pàtria de N'Ivan Pere Fontanella, l'esforçat canceller del Govern de Catalunya en l'agitada segle XVII; Fra Joan Bassols, filòsof i teòleg que visqué a principis del segle XIV, deixeble del cèlebre Escoto, qui pels seus coneixements era conegut amb el nom de «Doctor ordinatissimus»; del carmelita P. Ferrussola, que nasqué i morí en el segle XVIII i deixà escrites nombroses obres de filosofia i teologia. Més a prop nostre, tenim En Marian Vayreda, el notable autor de «La punyalada» i «Sang nova»; Montselvatge, historiador i literat; els Berga, pare i fill, pintors i dibuixants de merescut renom; Miquel Blay i els germans Clarà, de fama universal; Bofill i Mates, polític i poeta prou conegut de tothom, i prou, que si volguéssim nomenar-los tots omplèriem més espai del que ens és permès.

L'afició artística de la nostra ciutat data de segles. Així no és estrany que aquest culte a la bellesa siga pels olotins com una herència. Una prova palpable d'aquesta afició en són les moltes obres d'art que es conserven en esglésies i cases particulars olotines. En la parroquial es guarda una de les millors teles del Greco; en l'església del Turó, un impressionable Ecce Homo de l'Amadeu; en la del Carme, una obra de Tramulles restaurada per unes mans poc devotes; en la casa de B. Joaquim de Solà dos quadres d'Andrea de Sarto, i tants i tants d'altres que confirmen el que havem dit ja, això és, que l'afició artística és tan pròpia d'Olot com el fer culleres a Tortellà i cantis a Vilafranca.

L'estat actual de la cultura olotina, anc que sembli que passi per uns moments de letàrgia, és només aparentment. Mancats de l'única entitat cultural que posefem, degut a les circumstàncies actuals, la cultura olotina no es manifesta a l'exterior, però es labora en si'enci. Un nodrit estol de joves olotins aimants de les coses de l'intelecte treballen afanyosament i és ben segur que d'aquest treball han de nàixer fruits ben profitosos. Hom es proposa per molt en breu la publicació d'una important revista que siga fidel ressò de la cultura olotina i que, com deia un bon amic nostre, «sobri en Olot una finestra a Europa».

En un altre lloc d'aquesta simpàtica JOVENTUT CATALANA, la veu autoritzada de l'amic Josep M.ª Mir Mas de Xexàs vos parla extensament d'una branca ben important de la cultura olotina com és la seva escola pictòrica, prou coneguda a tot arreu. Jo no sabria acabar aquestes ratlles sense llençar un tribut d'admiració a la nostra meritíssima Escola de Belles Arts i als seus zelosos mestres, als qui, mercès a llur alt mestratge, tenim avui aquest bon nombre de joves artistes als qui tenim posades falagueres esperances.

RAMON PLA I CORAL

Olot.

OLOT

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

La Paperera Olotina, S. A.

Fàbrica de papers i carto-
lines de fil (barba) i papers
d'estrassa

Especialitats en paper per a
títols, verjurats en blanc i
color, tarjeteria i papers de
cartes

Despatx a **OLOT** Carme, 3

Dipòsits a Barcelona, Madrid, Sevilla,
i representants a totes les capitals de
provincies.

Articles fotogràfics

M. SERRADELL

Sant Rafel, 22 - OLOT

Aparells i accesoris de les millors marques
Cines «Pathé Baby»

Moderna fotografia elèctrica

Fàbrica de xocolates

Sabel Barnadas

Sant Rafel, 13 - Telèfon 282

OLOT

Venda al major i detall

JOSEP CASADEMONT

Sant Esteve, 9 - OLOT

BISUTERIA

Merceria - Novetats - Brodats - Roba
blanca de Mallorca - Perfumeria - Mo-
neders - Guants, etc., etc.

Equips per a núvia : Objectes per a regals

SABATERIA SANT ESTEVE

Extens assortit en calçat de tota mena en models
última creació

JOSEP CORCÓ

Plaça Capellades, 16 - OLOT

És de la vostra conveniència
el comprar en aquesta casa

PERRUQUERIA : BARCELÓ :

Hospici, 4
OLOT

Única casa que té sillons sistema americà.
Aparells per Massatge elèctric - Raigs ultra
violeta - Cauteritzador i pinta elèctrica - Es-
terilitzador al Tormol - Gran assortit en
locions de les millors marques nacionals
i estrangeres - Massatges - Es tenyeix el
cabell - Especialitat en el tallat de cabells,
barba i en l'arreglo dels cabells a les nenes.

SERVEIS A DOMICILI

ROBERT JUTGLÀ

Instal·lador electricista

Es fan tota me-
na de d'ins-
tal·lacions i re-
paracions igual
de llum que de timbres, disposant de tota
classe de material per aquest ram del més
ordinari al més fi.

De làmpares n'hi ha de moltes marques i bo-
nes, però de lo bó es preferible el millor.

La **Philips** i la **Transgram** són les pre-
ferides per la bona llum i llarga duració.

Les trobareu
sempre a **Civillers, 4 - OLOT**

Cançó d'oblit

Oh senderó esquifit,
que em duies vers l'amada,
mai més seràs marrit
de rebre ma petjada!

Tu has sabut l'afany
del meu esprit en flames;
has vist mon desengany
i encar l'amor proclames.
Del màgic averany
ara conec les trames.

Segueixo altres camins
allà on l'oblit impera
i sento cor endins
una gran joia austera

que m'ha arrencat del pit
la imatge de l'amada
i del meu llavi ardit
l'afany de la besada.

M'ha lliberat el cor
de tota remembrança,
d'aquella falsa amor
i de tota recança.

Amo la dolça pau
de sapiguè el cor lliure
i no sentí aquell clau
que em masegava el viure.

Oh senderó esquifit,
que em duies vers l'amada,
mai més seràs marrit
de rebre ma petjada!

CARLES FONTFREDA

Olot.

Una noia, una flor

A l'amic Joan Fortunet,
en penyora d'afecte.

Noia gentil, dona'm aquesta rosa
que es gronxa airosa a sobre del teu pit;
sense ella tu seràs igual formosa,
perquè ja ets tu tot un roser florit.

Dóna'm la roja flor que presumeixes
(roja com el teu llavi carmesí),
d'un perfum molt semblant al que llueixes
i el teu record viurà uns moments en mi.

Ton record em farà companyonatge
i evocat em serà per eixa flor;
reveure em semblarà la teva imatge
sempre que flairaré la seva olor.

Que el record d'una noia que m'és bella
em deixa l'esperit tot trasbalsat,
m'illusiona com una meravella
i sento que amb més força el cor em bat.

Mes ton record s'esvaïrà depressa
car és aquest el meu ingrati costum;
quan la flò es marcirà, tan prompte cessa
d'embaumar ella l'aire amb son perfum.

Que de noies i flors haig de trobar-ne
tota una voladúria al meu camí,
i em plau a totes elles contentar-ne
portant-les uns moments dintre de mi.

RAMON PLA I CORAL

Olot.

ORACIÓ DEL VIANANT

Senyor, deu-me un amor per caritat:
vos ho demana una ànima sedenta
en ple camí, quan l'hora és més ardenta:
vos ho demana un cor ja llatzerat.

Pels caminals d'aquesta vida trista
descaç i gemegant he transitat;
els plors amargs m'han enfondit la vista;
Senyor, Senyor, l'amor per caritat!

L'amor que arrenca espines que oprimeixen
i que aixeca una llar amb foc encès:
prou m'he cansat darrera els que es daleixen
cercant un benestar mai ben comprès.

Olot.

Vull viure de l'amor, que amor és vida;
voldria dos ulls blaus, blaus com la mar,
un mar tranquil i quiet sense embranzida,
ones d'amor que sàpiguen bressar.

Senyor, deu-me un amor per caritat:
vos ho demana una ànima sedenta;
cap cosa d'aquest món no m'és plaenta
només l'amor, Senyor, que estic cansat.

JAUME FABREGÓ

OLOT

Universitat Autònoma de Barcelona

**MODERNA
FARMACIA**

LLACH

BONAIRE, 1
TELÈFON XXIII

OLOT

**FÀBRICA DE
GÈNERES DE PUNT**

COOPERACIÓ FABRIL,
S. A.

ESPECIALITAT
EN ERMILLES
DE FANTASIA
I "SWETERS"

|||||

MAJOR DE LA VILA VELLA, 8

OLOT

MERCERIA

Camiseria

Novetats

Paqueteria

Gèneres de punt

Especialitat en camises a mida

■■■

**Ramon
BENET**

Major, 11

OLOT

**Fàbrica de Corretjes de
Cuiro per a Maquinària**

**J. Vilanova
Seguí**

Gran especialitat en corretjes
per dinamos i electromotors --
Corretjes de pèl de camell,
crom, balata i tiratacs per telers,
tireses, tacs i demés articles de
cuiro per a l'indústria -- -- --

Greixos i Olis de totes classes «TRIUMF»
registrat

|||||

Major de la Vila Vella, 8

Telèfon 18

OLOT

En totes les contrades de Catalunya es respira un mateix agre i una sola espiritualitat; però Olot i Mallorca, a més d'aquesta cultura immarçible, tenen un altre manifest: llurs paisatges. Això no vol dir que no hi hagi formosor en alguns encisers paratges de les altres comarques catalanes, però, avui, els paisatges d'Olot i Mallorca han captivat en la Pintura Catalana una valor inconfundible. Si la «Illa Daurada» està avilada de lluminositats transparents i tonalitats càlfanes, una llum i uns matisats de patent exclussiva serva manyaga la «Suïssa Catalana»; ses boscuries d'alsinars i roures gegantins, ses fagedes i pollancredes, sos clàssics «fajols», sos rierols i riberes de reflexos transparents, bé poden agermanar-se amb les boscuries d'ametllers florits i tarongers i amb les platges i roquissams que les onades platejades del diví Mediterrani besen a Mallorca amb matisats de blaus i verds resplandents. Si, llegidor amic de JOVENTUT CATALANA, Olot i Mallorca avaloren les teles dels millors artistes del Renaixement català.

I així com Mallorca té els seus pintors predilectes, que formen un estol de respectables personalitats: Meiffrèn, Mir, Rusñol, Druydis-Biala, Fuster, Tudela, etc., Olot compta amb un nucli gens migrat de paisatgistes que mantenen un nom imborrable i no fàcilment accessible en el camp de les Arts. D'entre els morts que ens han deixat una «immortalitat», hem de fer esment dels malaguanyats En Joaquim Vayreda, el renaixentista de la pintura catalana amb el paisatge olotí; els Berga, pare i fill, de tendència indefinible i revolucionària respectivament, tots ells nadius en aquesta «Terra d'artistes», on no solament hi ha bons pintors, sinó que també és breçol d'escultors ihus-

EVELÍ BERNADAS
Notable publicista

MIQUFL BLAY
Escultor eminent

tres com Clarà i Blay, de coneixença munóial. Els vivents podriem classificar-los en dos grups: olotins i forasters; ambdós catalans. En el primer podem posar-hi a En Domenge, el pintor enamorat de la llum matinal i crepuscular; Olivet Legares, el romàntic de l'«Escola Olotina»; Mossèn Gelabert, el recercador infadigable; Vayreda (F.), el revolucionari d'empenta novina; Carbonell, l'«aficionat» pulcre i sentimental; i els avantatjats joves «prometedors» Joan Mas, V. Solé Jorba, J. Pujol i d'altres que no s'han exterioritzat, tot i tenir una «afició» i aprofitament prudents. Dels forans, hi ha signatures com: Galvey, la roca més ferma i subtil de l'«Escola Olotina»; Llimona, el reflexador de les costums de la Garrotxa; Barrau i Casas, ambdós bons adaptius de Natura; Mallol, Carles, Benet i J. Pasqual—aquest quasibé olotí—d'orientació i tècnica modernista i equilibrada.

Si tu, amable llegidor, has visitat les «Exposicions» que es fan a Barcelona, ja sabràs, de memòria, que a Olot hi ha una «Font Moixina», un «Prat de les Corominotes», una «Fajeda d'En Jordà» i unes «Fangues de Verntallat», que solen ésser els temes predominants dels artistes del Paisatge Olotí, puix difícilment es trobarà un expositor d'aquests «paisatges» que no hagués titolat alguna de ses teles amb algun dels substantius d'aquests paratges. Té la paraula la Crítica barcelonina.

És evident, doncs, que en la Pintura Catalana visqui, com exterioritzadora de la Belleza del Paisatge Olotí, la ben anomenada «Escola Olotina».

JOSEP M.^a MIR MAS DE XEXÀS
Olot.

XAVIER PIERA

SASTRE

Ex-alumne de l'Escola «Ladevèze»
de Paris

Sant Esteve, 9

Extens assortit en gèneres de totes
qualitats i gustos, procedents de
les més acreditades fàbriques

Tall i confecció esmeradíssims

Preus limitats

OLOT

LA MEVA CIUTAT

Olot, ciutat engendradora d'art; ciutat plena de llum, de poesia; ressò fidel del cant de nostra dansa; teatre d'escenes paissatgistes.

Qui en veure't no ha quedat amb aquell èxtasi que ens deixa tot l'esperit mullat de calma, qui en veure't no ha sentit la impressió grata que deixen uns moments que no s'obliden, si ja nosaltres els que hem nascut a dintre del teu ésser, cada volta que et mirem amb poesia trobem que ets una cosa més perfecta, t'anem trobant més bella.

Qui és dels que t'han vist que no tindrà per a tu un sincer elogi?

UNB
Universitat Autònoma de Barcelona

I jo que t'he vist sempre, que t'he cantat mantes vegades, tinc un deute amb tu que mai podré pagar-te'l. A sota tes arbredes hi he trobat moltes vegades la calma per l'esperit, per al sentiment amorós que sangoneixa alguna pena.

En la teva solitud, fressada d'herbes verdejantes, no hi manquen pas els cants del rossinyol, ni les remors d'oreig i d'aigua, ni la figura gentilíssima d'alguna pageseta que passa apressada i amb aire senzill.

ANTONI DOT ARNÉ

MANUFACTURA DE
CAPSES DE CARTRÓ

Josep Plana Gumà

Carrer de St. Ferriol, num. 9

: O L O T :

FOTOGRAFIA

ART ~ LUX

J. MAURI - Reial, 127 - Badalona

III III III

**Especialitat en treballs
artístics i comercials**

¡¡ Terrassencs... i
Hostes de Terrassa!!

Sapigueu que a la

FONDA-RESTAURANT
CATALUNYA

se us ofereixen coberts especials a 4 ptes. amb tres plats escullits, postres, pa i vi llegítim del Sindicat Agrícola de Terrassa.

Per 6 ptes. uns coberts compostos de entremesos variats: Canalons o Arròs a la Valenciana, Llagosta a l'Americana, Pollastre, Postres, Vi llegítim del Sindicat Agrícola i Xampany.

Adreceu les comandes a

ESTEVE POLLS

Fonda-Restaurant CATALUNYA

Gabatxonts, 12
Telèfon 6035

Terrassa

Els millors materials i a més bon preu, per dibuixants, pintors, arquitectes, etc., els trobareu a la casa

MIQUEL HORTA
Carrer Avinyó, núm. 7

¡Solsament com a propaganda, tubs de pintura al oli de la afamada marca PELIKAN a ptes. 0'45 un!!

LLEGIU - PROPAGUEU - COMPREU

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA QUE MANCAVA A CATALUNYA

L'ACTUALITAT GRÀFICA

UNIVERSITAT DE BARCELONA
Universitat Autònoma de Barcelona

SHIRLEY MASON
estrella cinematogràfica de la «Fox Film Corporation»

SANTS

Bonik aspecte, que presentava el carrer d'Alcolea, durant la proppassada Festa Major

(Fot. Amigó)

El carrer de Vallespir, de la mateixa barriada, artísticament guarnit.

(Fot. Amigó)

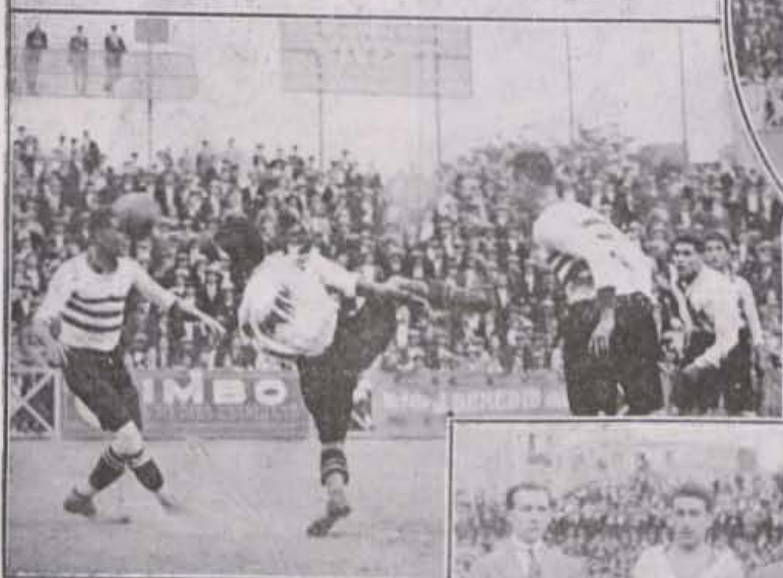
L'Esbart Dançaire Vilanoví, del Foment de Ball Popular de Vilanova i Geltrú

(Fot. Jaume)

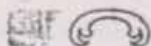
EL PARTIT "SANS" - "SABADELL"

Durant els dies de la Festa Major de Sans, es va jugar entre els dos equips titulars aquest partit, en el que es va disputar la magnífica «Copa Piera», la qual pot veure's en la fotografia del peu d'aquesta pàgina. No és ara precisament la oportunitat de parlar d'aquest acte

(Fotos Serra Beltràn)

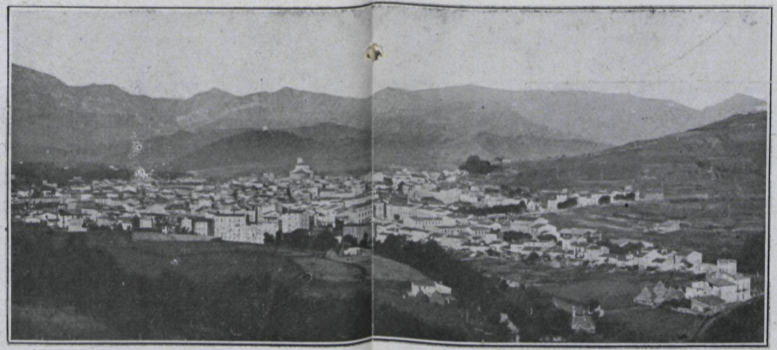
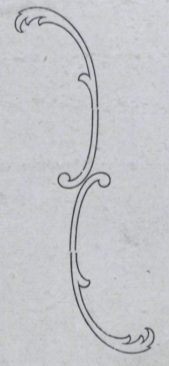
deportiu, ja s'ha fet anteriorment per publicacions de tota mena. Diem solament, que va esser un èxit dels organitzadors.

OLOT

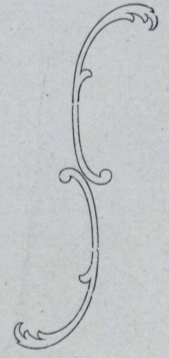

Font de Sant Roc

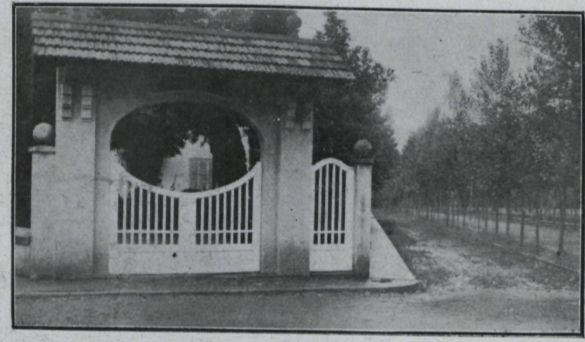

Vista general

Un bell paratge

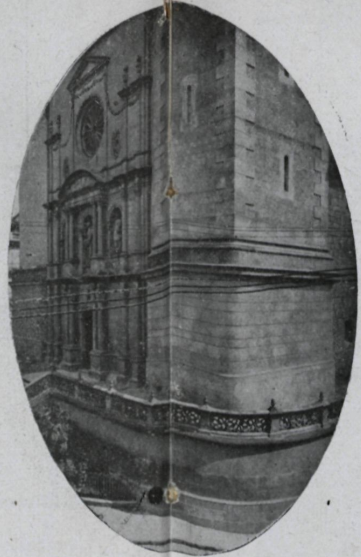
Ermita de Sant Roc (altar)

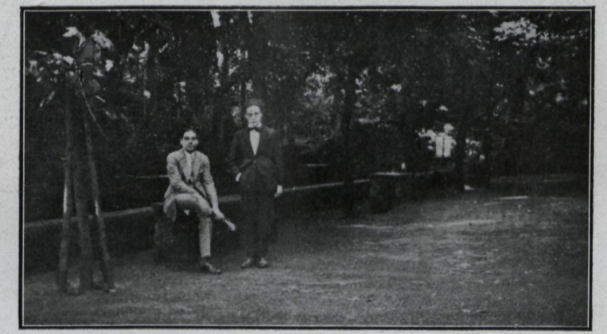
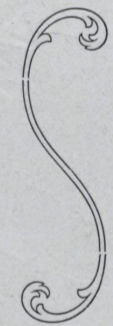
Un passeig de l'eixamplis

Un detall del Fluvià

Església parroquial

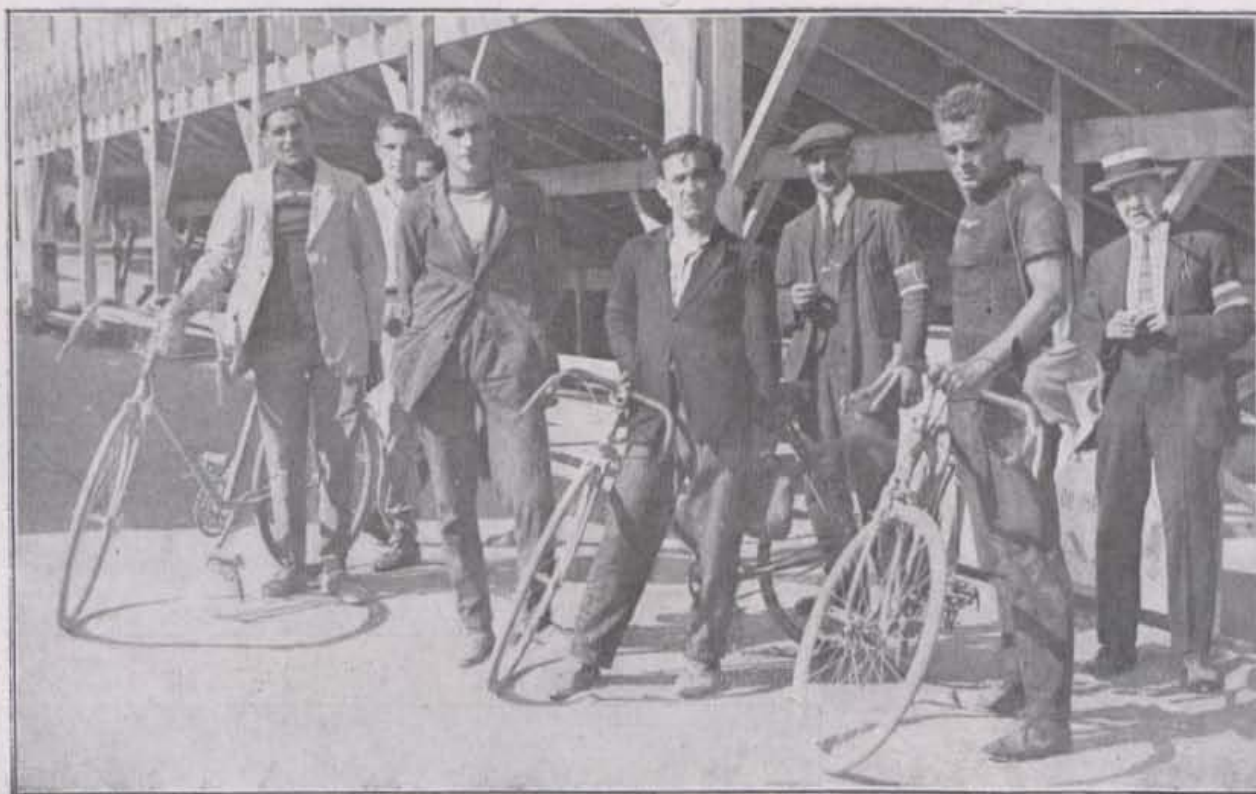
Font Moixina

Passeig de Blay (El Firal)

Fots. Art-Lux (Badalona)

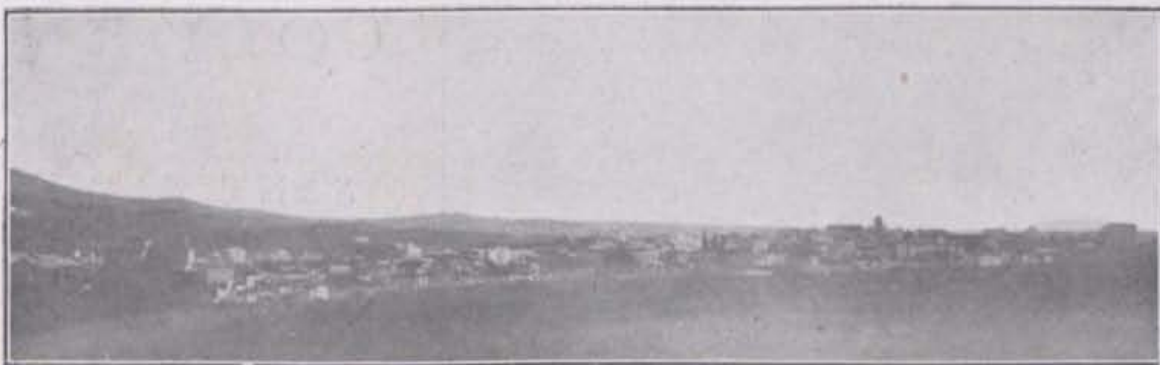
EL CAMPIONAT CICLISTA DE SANS

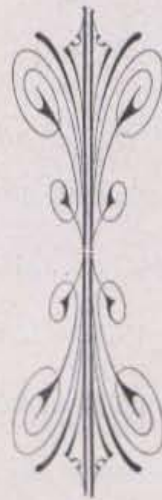
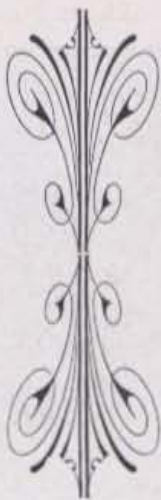
Un grup dels corredors arribats en primer lloc

Alguns dels que hi prengueren part en el moment d'arribar al carrer Galileu

Vista general

Vista parcial i portal antic

Ajuntament

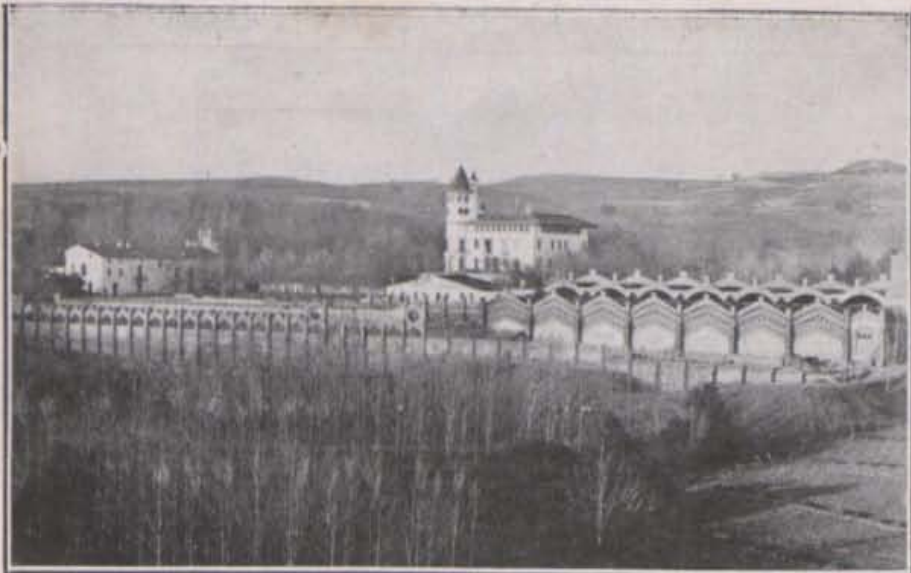

Església parroquial
(Actualment en
construcció)

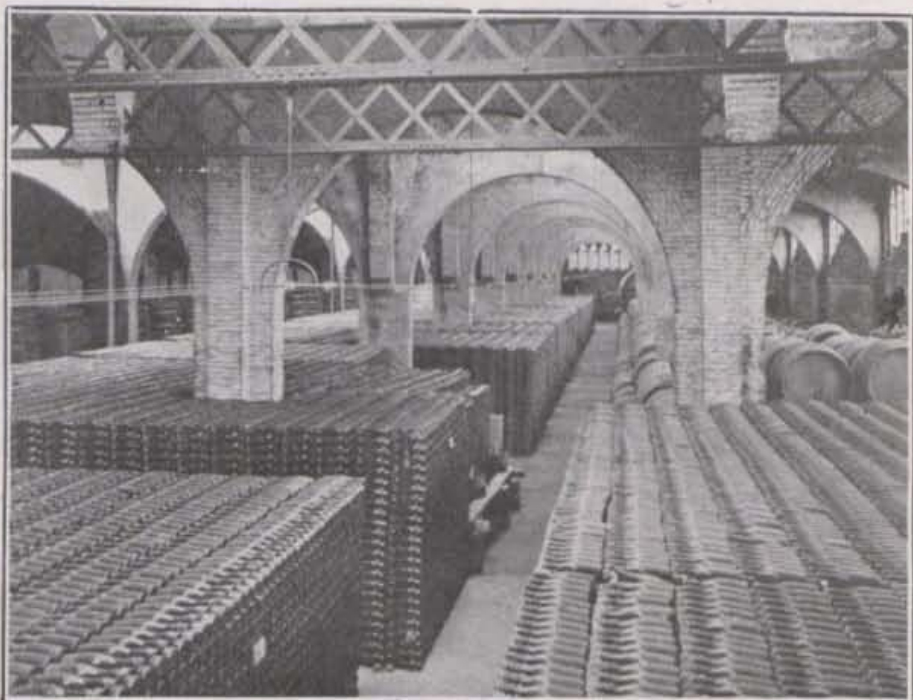
(Fotos Art-Lux. — Badalona)

LA CASA
 CODORNIU
 DE
 SANT SADURNI
 DE NOIA

Vista general de la Casa Codorniu, el fundador més antic de la qual fou Jaume Codorniu, que cuidà de la casa des de 1551 a 1567. — L'actual propietari és D. Manuel Raventós, que està en front del negoci des de l'any 1885

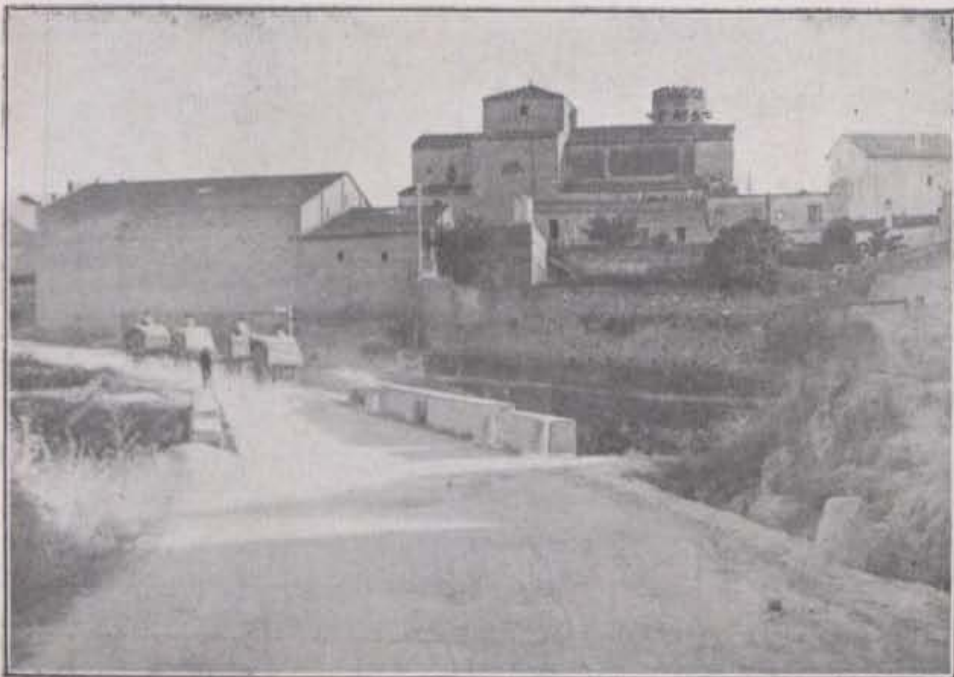

Un dels cellers on es guarden les ampolles de xampany durant el període hivernal

Carretera que condueix a la Casa Codorniu. — Al fons, carros carregats de Xampany Codorniu fent via cap a l'estació.‡

(Fot. Art. Lux. Badalona)

LA VEREMA

Miren les testes brunes i assoleiades,
nervuts i secs el rostres bronzejats pel sol,
regalimant suor, lluentes i amarades,
que al càlid i feixuc ambient avesades,
en són amorosides pel plaent consol.

Miren el bé de Déu d'espessa pampolada ;
conca esmaragdina d'un bell, rient esclat,
que amaga sota l'ombra plaent i gemada
l'aurífica serment, feconda i rinxolada,
que dolçament s'inclina al pes del fruit daurat.

Tresquen els veremadors d'ací, d'allà, afanyosos ;
de la vellúria van-ne desgranant cançons ;
ja dringuen de la mula els picarols graciosos ;
s'omplen les portadores de raïms sucosos ;
mai paren en sa tasca, els enardits falçons.

Tothom du el cor alegre i esponjat de joia ;
bromeja amb grat esplai i crida el traginer ;
del més ros i ensucrat penjoll que el cep enjoia
la gent en tasta un bell gotim, i alegroia
omple el cistell, fruit-t'hi gaiament a pler.

Són grassos els raïms ; l'anyada és abundosa ;
la pròdiga collita els n'ofrena a desdir ;
als cups, el most fa la fermentació escumosa ;
s'apilota la brisa daurada i flairosa ;
són ja nets els cellers ; tothom farà bon vi.

P. UYÀ I MORERA

SANT SADURNÍ DE NOIA

Nostres lectors veuran que dediquem quiscunes pàgines del present número a la vila el nom de la qual encapçala aquestes ratlles, aprofitant l'avinentesa de ses fires anyals.

En la vellúria, Sant Sadurní de Noia, com a poble o municipi constituït no existia pas, car com tantes altres, era una barriada reduïda, pertanyent a l'antiga *Universitat de Subirats i ses Parròquies*. La famosa *Via Romana*—que era l'únic enllaç terrestre entre *Tarraco* i *Barcino*—vorejava els rius i en un dels indrets del Noia, tenia—a banda i banda, aixecant-se a son peu—un petit aplec de casones, que amb el decurs dels anys, creixent en nombre i proporcions, arribà a constituir un nucli important. Els petits es fan grans!... i aquell menut estol de vivendes... talment com la «mena» que arriba a «noia» casadora, amb la fallera de bastir casa pròpia... cercà i conquerí sa emancipació, essent avui la «pubilla» entre ses germanes de Baronia.

Tant en l'ordre material com en el moral, té Sant Sadurní de Noia una fesomia ben pròpia, que la fa inconfundible amb cap altra població, el que ens donaria peu a parlar de sa potencialitat i característiques, a enaltir-la com a vila jovial, laboriosa i progressiva.

Si dins i fora de Catalunya, la simpàtica i xamosa vila del Noia no fos arren coneguda, per l'ufana exuberància de sos vinyars—curosos i assenyadament conreusats com jardins—, per l'excel·lència indiscutible i sens parió, de llurs vins de taula daurats, fins i brillants..., per l'exquisidesa de ses famoses marques de

xampany—quiscunes de les quals res han d'envejar a les estrangeres—, les quals s'escampen per tots indrets del món, encomanant-los la joia de nostre sol fecundador incomparable i cel puríssim, a l'ensems que l'alegria del viure... Si arreu no fos conegut el nom d'aquesta vila, aleshores caldria fer-ne sa lloança... mes ara, en front la realesa de ses virtuts, callem. Elles són el més encomiàstic dels elogis.

T.

FONDA DEL PORVENIR

(a) Antò de la Fonda

Vídua de A. Sabater

Servei de carruatges a l'arribada i sortida de tots els trens

Auto i tartanes per els punts on convingu

III III III

Telèfon 1255

Sant Sadurní de Noia

COSETES DE CASA

I

6, 7 I 8 DE SETEMBRE

Sant Sadurní de Noia,—ma vila idolatrada,—
celebra en eixos dies—ses fires setembrals.
La gent hi va afanyosa—d'arreu de la contrada,
omplint carrers i places—afores i rabals.
Badant per les parades—xiscleja la mainada,
dalint-se, veient pi'es—de nines i timbals.
Els fadrins... mercadegen—bonics per sa estimada,
vessant-hi, a mans curulles,—la suor de llurs jornals.
Les dones... regategen—omplint sa cistellada
amb vestiments o viances—i dolços pels navals.
Els homes... par'en d'unces—amb ven enrogallada,—
tot contractant una euga—o altres animals.
I alternen fent barreja—pagesos, hisendats;
firaires i gitanos—amb forasters mudats.

II

NOSTRE CLOQUER

Cloquer gòtic de ma església, què ho fa que t'estimo tant?
Que amb tot i les parets brunes del teu cos octagonal,
ser mutilada ta testa—runosa de part de dalt,—
si molts... esquifit te troven, als meus ulls resultes gran?
Veig tes motlures exteranes—que el temps les va esmico-
[lant,—
els bells arcs de punt d'ametlla, que té cada finestral,
tes gàrgoles masegades, cada una... monstre infernal!
Contemplo totes tes nafres... prò t'admiro amb amor
[sant!
Amb secular persistència, tes campanes van parlant
als vivents, tal com parlaven en temps del senyor feudal.
Amorós tothora ens crides a l'església parroquial
i ens fas pensà en altra vida, eternal i exuberant.
Campanaret de ma vila, què ho fa que t'estimo tant?
que molts minúscol et troven... i a mos ulls resultes
[gran?

III

EL RENGLÉ DE LA MAINADA

Som l'endemà de Corpus. Ja hem fet la processó.
Encara els carrers serven l'alfombra de ginesta
i tots els bordons guarden, de l'atxa i del blandó,
les gotetes de cera d'aquella magna festa.
La campana repica... i a son metàllic so
s'hi afegeixen els aires de la festiva orquestra.
Acuden a la plaça, d'infants, gran gernació,
formant llargues rengleres, on l'ordre es manifesta.
Ja tornen de l'església... ja vénen de l'Ofici
tan mestres com deixebles, amb joia als esperits;
els nois... amb la mangala, mudats, sentint cèsfici
les noies... mantellina i ensems flamants vestits.
Travessen tots els rengles; autoritats... seguici...
Més tard, mil nens recullen grans bosses de confits.

IV

MAL PER BÉ

Tal com aixam d'abelles feinadores,
arreu va pels vinyars de la masia
—amb rostres enjoiats per l'alegria—
la colla de gentils esporgadores.
Fent treballar llurs dits com estisores
arrenquen els brots nuls. I tot fent via
les unes... van garlant de fets del dia,
cantant les altres com... coblejadores.
Pel cep, tot brot que cau, és un dolor,
que sembla ha de robar-li la ufanor.
El temps—que és gran remei—clou la ferida;
la tòria se'n refà complidament
i el fruit creix apinyat, sadoll de vida...
doblant, a la collita, son present.

V

L'ALZINA DE CÀN ROS

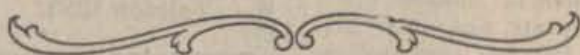
Boi a la part més alta de l'aspra serralada
sens enyorar la plana, ni el mar, no albirador,
hi ha una fita viventa, al rocam arrelada,
lluïnt sa vestimenta de perpetual verdor.
Sa copa gegantina, com cercant la besada
de fulgurants estrelles, va amunt de l'horitzó.
Les aus s'hi bressolegen—prenent-la per morada—
teixint nius i cantades a cada branquilló.
Servant ferm les empentes del torb i la tempesta
sentint badar sa escorça—que la calda esbocina—
sofrint neus i gelades, borrasques, trons i llamps...
mai ha sentit basarda, ni ha acotat sa testa.
Estoig de fortaleza! Tens dret a ser regina
de tota la contrada: de bosc... vinyars... i camps.

VI

XAMPANY DEL NOIA

A tu, verdenca ampolla, que rienta
—fugint del captiveri del celler—
surts de la tenebror, impaciente
d'alliberà't del tap escarcer...
Avui que encuriosida i contenta,
—tal com pensionista—pel carrer
surts amb ta més polida vestimenta...
a tu, vull endreçar un cant sincer:
Perfums millors...—tant fins!—serva cap toia
que puguen superar a tes sentors.
Si en copa cristallina i bonicoia
ja inondes d'alegria nostres cors...
gentil xampany de les vinyes del Noia:
què ha de passar quan tasto tes doçors?

JAUME TORRAS I LLOPART

terà donar la volta al món i acomplir totes les seves esperances. Demés, navegant baix la seva bandera, tindrà el port de repòs en el seu mateix país d'origen, doncs el meu amic està establert a Marsella des de fa molt temps...

—A Marsella!—féu En Carles Daubrée.

—Es diu Carles Dubois—afegí En Desormes—. Vostè l'ha de conèixer! Tots els capitans coneixen el nom d'En Carles Dubois. Tots coneixen els seus vaixells i el seu tonatge. En Dubois és un armador cèlebre!

El jove lloctinent havia tremolat. Una rojor instantània emporprava el seu rostre.

—El conec, efectivament—murmurà—, però per res del món entraria al servei de la casa Dubois. De manera que li prego que no em recomani, que no parli de mi tan sols al seu amic...

—I doncs? Per què?—féu sobtat En Desormes.

—No li puc explicar, senyor. Dispensi'm. I deixi'm que li remerciï les seves bones intencions i l'afable acolliment amb què m'ha rebut... Em dol moltíssim no poguer obtenir en aquests moments el comandament d'una de les seves naus. Era el desig més gran que jo tenia... Però esperaré... Potser les circumstàncies canviaran... El vent potser bufarà d'un altre costat... Deixi'm que esperi encara i permeti'm que li deixi la meva adreça a Nantes, pel cas d'un canvi d'opinió.

I sens esperar la resposta, escrigué al peu de la seva tarja:

Hotel de França i de les Colònies

Carrer de Santeuil

I la deixà damunt l'escriptori d'En Desormes.

Després s'aixecà, llençà una llarga mirada a Isabel, saludà correctament i sortí.

Al corredor trobà a n'En Baptista.

—I bé! Compatriota... s'ha enfocat bé el negoci i va segons els vostres desitjos?

—Res d'això! El senyor Desormes m'ha rebut perfectament, però no he pogut obtenir el que volia...

V

Així que entrà En Carles Daubrée creuà una ràpida mirada amb la Isabel, que s'havia quedat immòbil al costat del seu pare.

Aqueixes dues mirades eren més eloqüents que qualsevol discurs.

La del jove lloctinent, plena d'una tendresa respectuosa, significava clarament:

«He mantingut la meua promesa. Vinc a posar-me des d'aquest moment al servei del seu pare. Així ell podrà conèixe'm i jutjar-me per les meves obres...»

La de la noia, resplandenta de dolça satisfacció, deia no menys clarament:

—Sóc ditxosa de tornar-lo a veure!... No he deixat ni un sol jorn d'esperar el seu retorn... Ha obrat encertadament venint!...»

Mentre tant, el senyor Desormes, després d'haver examinat d'un cop d'ull al visitant, li pregà que s'assegués.

I En Carles prengué lloc en un silló davant de l'armador.

—Senyor—començà el jove—, permeti'm que li parli francament. Sé que està molt ocupat i no vull pas distretre'l, ni abusar llarga estona de la seva benevolent atenció...

En Desormes féu un gest que significava:

—Digui, digui!... Tinc temps sobrat per a escoltar-lo.

Després d'haver rebut un imperceptible signe d'aprobació de la Isabel, prosseguí l'oficial:

—Vinc senzillament a trobar-lo per a demanar-li el gros favor de què em fassi entrar al seu servei. En una paraula, vinc a sollicitar-li la comanda d'un dels seus vaixells.

—Un dels meus vaixells!...—exclamà En Desormes amb gest d'abatiment.

—El casament d'Isabel.

Carles Daubrée s'equivocà respecte la significació d'aquest gest.

—Posseeixo el títol de capità de llargues travessies—prosseguí el jove—. He estat alumne de l'Escola de Hidrografia de l'Havre obtenint el número u. Afegeixi que he navegat durant deu anys per compte de la Companyia General Transatlàntica. Puc, doncs, donar-li les millors referències.

—No en dubto pas—declarà En Desormes—. En tinc prou veieat-lo per a endevinar que és un marí i un excel·lent capità... Però m'atreveixo a fer-li una pregunta, que, com és natural, se m'ha acudit: segons el que acaba de dir-me, com diastre vol deixar la Companyia Transatlàntica a la que serveix des de fa deu anys? El pervindre que ella ofereix als oficials és magnífic. Se'ls paga esplèndidament. Se'ls tracta com a prínceps...

—Certament, senyor. El servir a la Companyia no manca pas de seriosos ni de brillants avantatges. Mes jo crec que un capità que navega per una bona casa, també pot aspirar un bell pervindre. I després, què vol que li digui? M'agrada el tràfic, el comerç pur, senzill i honrat. Crec que la feina de transportar els passatgers i els seus equipatges no és pas gaire interessant. I és molt avorrit fer sempre el mateix trajecte marítim, del mateix punt de sortida al mateix punt de desembarc... No s'hi apren res de nou... No es corre mai cap perill... I un veritable marí deu habitar-se al perill, lluitar amb les calmes i les tempestes, trampejar el vent i la fúria de les ones... Un marí veritable, també deu canviar d'horitzons, issar la seva bandera en tots els ports del món... Viatjar, en fi, per altres rutes que no siguien únicament la de Sant Nassari a Buenos Aires o de l'Havre a Nova Iork. Vostè no és de la meva opinió?

El jove s'expressava amb entusiasme. Se'l veia transportat sincerament per la vocació al seu treball.

La Isabel assentia a les seves paraules amb moviments de testa i mitges rialles.

La noia estava plena d'orgull de sentir-lo parlar d'aquella manera...

—Sóc absolutament de la seva opinió—declarà En De-

sormes—, i aprovo per complert les seves ambicions. El capità de llargues travessies que navega per un armador, visita més païssos estrangers i travessa per més perills, que qualsevol oficial de paquebot... Però una altra cosa: Per què ha escollit la meua casa amb preferència? Les bones, les excel·lents firmes de cases armadores, no manquen pas en nostres grans ports comercials, a Sant Nassari, a l'Havre, a Bordeaux, a Marsella i aquí mateix a Nantes...

—Li diré, senyor—féu En Carles—. He escollit la casa de vostè, perquè m'ha semblat una de les més importants, a l'ensem que de les més interessants per un marí aventurer i atrevit. Estic enterat des de fa temps que les naus de vostè aprovisionen les nostres colònies més llunyanes i que moltes vegades s'extravien pels quatre punts cardinals. He sapigut que es tractava de naus de tres i de quatre pals i a mi m'entusiasma la navegació a la vela, que ja comença a anar a recó, però que és la única que pot convenir a un pilot veritable, a un conductor de vaixells... I en fi, em permetere afegir, que he preferit la casa de vostè, perquè la seva firma és reconeguda d'una honradesa escrupulosa.

La galanteria afectà a n'En Desormes, que s'inclinà amb un trist somriure als llavis... Aquella honradesa tan lloada, el conduïa en aquells moments a la ruïna.

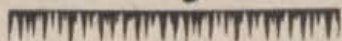
—Estimat senyor Daubrée—formulà l'armador—, li remerci la bona opinió que té de la meua casa. Hauria estat molt content, li asseguro, d'haver-li pogut donar la comanda d'algun d'aquests vaixells de tres pals que ha admirat tant, però desgraciadament en aquests moments és impossible!...

—Ah!—exclamà el lloctinent amb abatiment.

—Ho sento vivament—continuà l'armador—, li dic de debò, perquè la seva persona m'ha complascut força. M'agraden els caràcters lleials i enèrgics, els marins complerts. Per aquesta raó, vull fer-li un servei. Ja que les circumstàncies no li permeten entrar a la meua casa, el recomanaré al meu millor amic. Li parlo naturalment d'un armador conegudíssim, molt fort i afortunat. A casa d'ell, segurament que vostè trobarà un veler sòlid, bo i lleuger, que li perme-

Xampany

Rigol

Casa fundada l'any 1900

Caves a

**Sant Sadurni
de Noia**

Pelegrí Forn

Serraller

*Constructor de màquines
agrícoles i per a la xampanyisació*

...

Taller especial, amb personal idoni, per a la reparació d'automòbils

Carrer Sant Pere, 2

Sant Sadurní de Noia

Daniel Forn

**SERRALLERIA
D'OBRES**

REPARACIÓ, VENDA I
LLOGUER DE BICICLETES

Montserrat, 5 - **ST. SADURNÍ DE NOIA**

Fusteria

**EBENISTERIA
FUNERARIA**

Especialitat en fustes de construccions d'obres - Ataüds de totes classes i objectes funeraris de tots preus

Vídua de Antoni Tarrida

Montserrat, 7 - **ST. SADURNÍ DE NOIA**

**Fàbrica
de Farines**

**La Sagrada
Familia**

Arrabal, 39

**Sant Sadurni
de Noia**

PREGUNTES I RESPOSTES

En aquesta secció publiquem totes aquelles preguntes que ens vénen dels nostres cars llegidors, ja siguin de caràcter històric, literari, artístic o científic, qüestions d'actualitat, modes, lectures, labors femenines etc., etc., les quals són contestades en aques a mateixa secció pels redactors de la Revista o pels llegidors que, espontàniament, vulguin formular la resposta

(RESERVAT EL DRET D'ADMISSIÓ)

PREGUNTES

- 501.—*Penya del tresor* desitjaria saber l'adreça d'alguna acadèmia de Secretaris. La mateixa, pregunta quines són les paraules que en català poden traduir les castellanes «Debe», «Haber», «Cargar» i «Abonar», usades en les comptabilitats.
Demés, s'interessen en saber per qui fou fundada la capital de Barcelona, ja que segons un compendi de Història d'Espanya ho fou per Amílcar Barca i una Història de Catalunya diu que no passaren l'Ebre, i en aquest cas no podien fundar Barcelona.
- 502.—*Abel Sabadellés* voldria la llista de les obres teatrals musicades per Amadeu Vives i per Tomàs Breton. Li interessa saber, també, qui és l'autor de la comèdia «Bon amor no vol cadenes» i el lloc on podria adquirir-la.
- 503.—*Angelina Amat* agrairia que li proporcionessin l'adreça del jove autor de la traducció d'«Els dos pillets», En Joan Vila Pagès.
- 504.—*Científic Català* voldria conèixer el tant per cent d'analfabets que hi ha a Catalunya, Castella i Andalusia.
- 505.—*Lliri Blanc* té interès en saber l'edat i adreça de l'actor cinematogràfic Ricard Talmadge.
- 506.—*Una llegidora* diu: Tinc una gran afició per la literatura tant en vers com en prosa, però no posseeixo cap noció de Retòrica ni de Poètica. Quin dels amables llegidors podria donar-me alguns consells d'aquests temes?
- 507.—*Roc de Golbes* fa la següent pregunta a *Poncellina*: En què es funda vostè per dir que el dibuixant Joan Junceda és fill de Barcelona i no asturià? A mi em consta que és asturià i no barceloní.
- 508.—*Joan d'Egara* voldria trobar senyoreta catalana aficionada a l'excursionisme i futbol, per sostenir correspondència, practicant l'idioma nadiu.
- 509.—*Josep M.ª Salas Julià* voldria saber les adreces de

les senyores Matilde Carrau, Júlia Blasco, Maria Lluïsa Asquerino i Maria Teresa Gibert, i la dels joves Joaquim Penina, Joan Busquet, Jordi Castet i Joan M.ª Sala Monsó. Poden trametre-les a aquesta secció o bé al seu domicili, Baix de Sant Pere, 77, primer.

- 510.—*Friend* proposa entre els llegidors de JOVENTUT CATALANA un concurs literari, i la fundació d'un grup titolat «Germanor Catalana». Demés, voldria saber el preu del Diccionari Ortogràfic del senyor Fabra.
- 511.—*Tirabuixó* ens pregunta quan temps és precis per aprendre l'idioma Esperanto. També voldria saber si el marfil solament s'extrau dels ullals dels elefants.
- 512.—*Àafel* desitjaria la lletra de la sardana «Blanca neu», l'adreça del nostre col·laborador J. Duatis Itarte i l'adreça també, de la Revista «Llum Novella».
- 513.—*K. D.* desitjaria sostenir correspondència amb senyoreta catalana per practicar l'escriptura.
- 514.—*Sallent* ens demana el mateix i, demés fins a quants individus es pot compondre un grup excursionista, sense necessitat d'inscriure's al Govern Civil.
- 515.—*L. Pascual Coll* voldria saber els noms primitius de: Vilanova i Geltrú, Solsona, Sabadell, Monistrol, Arenys de Mar, Capellades, Ripoll, Mollerussa, Palafrugell, Reus, Vilafranca, Sant Feliu de Guíxols, Olot, Empalme, Valls, Vendrell, Montblanc, Manlleu, Sant Sadurn de Noia, Vilassar de Mar i Torelló.
Li interessa, també, el significat de: Erudits, Estipendiari i Bunuc.
- 516.—*Un estudiant de vacances* ens pregunta si En Cornet, dibuixant d'«En Patufet» és el mateix enginyer industrial i professor de dibuix de l'Escola d'Enginyers Industrials de Barcelona.

RESPOSTES

- 258.—*Biblioteca Catalana d'Autors Novells* contesta a *Esteve Alavera* dient-li que és preferible que els originals siguin d'un sol ram, i pregunten la seva adreça per a donar-li altres detalls particularment.
- 259.—*Guet-hu* contesta a *C. G. Empordanesa*, pregunta 270, dient-li que les novel·letes d'En Josep M.ª Folch i Torres són traduïdes a l'espanyol per En Joan Gutierrez Gili. També li diu que creu que En Clovis Eimerich, escriptor, res té que veure amb l'Aymerich, actor. També diu a *Jove Català*, que li dongui la seva adreça, que li trametrà la lletra de la sardana que demana.
- 260.—*Antoni Claret*, Plaça de Catalunya, 14, accepta tenir correspondència amb *Maria Rosa*. També li envia la seva adreça per si vol complaure-la, *Urla Bartra*, carrer de Zola, 11, segon, segona.
- 261.—*Un barceloní* trametrà a *Roc Bell* la lletra de «Les flors de maig», que vàrem publicar en el darrer número.

262.—*C. M.* diu al sol·licitant de la pregunta 242 que l'ermita de Bellmunt està situada al cim de la muntanya del mateix nom, terme de Sant Pere de Torelló.

263.—*Antoni Valls Roviralta* trametrà a *Maria Blasi*, pregunta 233, la lletra de «Carme gentil», del mestre Casademont. Diu així:

I.—Al compàs de la sardana—com somrius, noia gentil!—De la terra catalana—ets la rosa i ets l'abril.—Ai, quina llum tan clara—que portes en els ulls!—Ai, qui pogués somriure—igual com somrius tu!—Ai, com saltironeja—el teu peu seraff!—Ai, com el vent esbulla—la gràcia del teu ris!—Dom la mà—per entrar a la dansa.—Dom la mà—i l'amor somriurà.—Cantem i dansem—i així reviuem—la nostra dansa que rica serà.—I amb l'amor somriurà!

II.—És plaent a tu apropar-me—sense pena i sense abrulls!—Vull tenir-te i vull mirar-me—en

les nines del teu ulls.—Ai, quan et veig en somnis—quin somni més feliç!—Ai, les paraules teves—com viuen dins de mi!—Ai, quina llum que deixes—al defugir gentill!—Ai, vida dels meus somnis—quin goig el teu encís!—Dom la mà—i honorem a la dansa.—Dom la mà—i l'amor somriurà.—Cantem i dansem—i així reviurem—la nostra dansa que rica serà.—I amb l'amor somriurà!

També ens envia la lletra de «Llevantina», que ja vàrem publicar, i la de «Les flors de maig».

264.—Respostes de la *Penya Desesperats*. A la pregunta 232 :

Les obres d'En Shakespeare foren antigament traduïdes al català amb una edició complerta, però estan exhaurides actualment.

La Biblioteca Literària de l'Editorial Catalana, n'ha publicat quatre, traduïdes per En Morera i Galícia, que són : «Coriolà», «Hamlet» i «Romeu i Julieta», que valen 2'50 ptes., i «El marxant de Venècia», que en costa 3.

Les obres d'En Kant no estan traduïdes al català.

A la 245 : L'obra de l'Ignasi Iglésias «La Nostra Parla», fou publicada per la casa editora S. Granada i C.ª, al preu de 1'50 ptes. És completament esgotada.

A la 255 : Segons el nostre parer, els cinc millors escriptors joves catalans actuals, són : Alexandre Plana, Alfons Maseras, Carles Soldevila, J. Puig i Ferrer i Josep Carner.

A la 243 : L'obra de Josep Maria de Sagarra, «Fidelitat», fou publicada en el número 166 de «La Escena Catalana» per En Salvador Bonavia, carrer Tapineria, 6. Per ésser un número atrassat, li costarà cinquanta cèntims.

A la 229 : Diu que la paraula «Juniors» significa

neòfits, principiants, i «Seniors», és el contrari de principiants.

265.—Fi respon a la primera pregunta 218 que fa *Tancfi Tama* per evitar i curar els refredats : Primer. Procurar sempre, quan el cos hagi entrat en calor no acostumada, evitar les corrents d'aire fort. Segon. No portar mai els peus ni la roba humida. I per curar-los hi ha molts sistemes, però per a mi, el més pràctic i de resultat segur és : en aixecar-se del llit de bon matí i conservant l'escaïf del cos, posar-se de tres a quatre minuts el cap sota l'aixeta amb un raig fort d'aigua freda, i millor que l'aigua caigui sobre el clatell.

També envia la lletra de «Carme gentil» que ja copiem més amunt.

266.—*Nuri de la Costa*, contestant a la pregunta 218, envia la lletra de la sardana «El cavaller enamorat», de la qual és autor (lletra i música) En Joan Manén. Diu així :

Bell, jove, fort i galan—el Cavaller que fou espill de braus,—que guanyà cops mil, en justes,—fama i honor,—brandint llança, espasa i escut :—ara l'amor l'ha vençut!—D'una nineta el jou—sofreix el Cavaller—tan trist i enamorat—que en perd el ser.—D'ella el castell, al lluny—n'esguarda el foc contorn,—i una nit i una altra—hi roda a l'entorn.—I no té coratge el míser—per avançar...—I un jorn i un altre passen—sense dur al bell aimador—el conhort ansiat.—Ai nina, què n'has fet—del cor que al teu retens presoner!...—Vindrà un temps que enyoraràs—al que sols per tu ha estat—Cavaller enamorat!

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Guia Informativa Catalana

<p>BASTONS</p>	<p>IVORI</p>	<p>SABATERIES</p>
<p>FABRICA : Pge. Bacardí Rambla Centre, Plaça Reial BARCELONA</p>	<p>CAPDEVILA I GRAU Canuda, 33 BARCELONA</p>	<p>ANTIGA SABATERIA «L'UNIÓ» Carme, 25 BARCELONA</p>
<p>BRAGUERS</p>	<p>MARCS</p>	<p>SASTRERIA</p>
<p>Antiga casa ESCUER Fabricació de braguers = i ventreres = Hospital, 132 - BARCELONA</p>	<p>Casa CODINA - Banys Nous, 14 Teléf. 954 A Marcs gravats per a quadros Articles per a presents; cornucòpies i relleus per a decoració</p>	<p>Trajos y abrics us quedaran com nous girats al revés LA REFORMADORA Trafalgar, 9 (j. p. Ur)</p>

En aquesta secció publicuem solament les respostes de les preguntes o consultes que sobre ortografia catalana rebem dels nostres estimats lectors, especialment per lo qual hem destinat un redactor de la nostra Revista a fi de respondre el nombre més gran possible de preguntes.

RESPONEM

Rafel Camps.—Novament us agraïm les vostres amables indicacions. Tenim tanta feina! La setmana passada vàrem dirigir-vos la resposta a nom de «Raulàmps». Era il·legible la vostra firma; i aquesta setmana està més clara.

B. A. D.—La majoria de noms geogràfics de poblacions de Catalunya, encara que entre ells n'hi hagi algun escrit sense seguir les actuals normes ortogràfiques és que conserven la seva antiga naturalitat que cal respectar a tothora.

N. P. F.—«The», és un mot anglès. No és possible que s'hagi escrit d'aquesta manera en català. Segurament qui ho ha escrit volia referir-se a *te*, una beguda, o bé a *té*, forma del verb *tenir*. Les paraules següents són alguns exemples de mots esdrúixols: *òliba*, *pèrdua*, *inèdita*, *supèrflua*, *àrea*, etc.

Segons el següent verb (traduir) podreu veure en quins temps hom usa la dièresi:

Infinitiu: *traduir*.

Gerundi: *traduint*.

Pres. d'ind.: sing.: *tradueixo* (arc. *traduesc*), *tradueixes*, *tradueix*; pl.: *traduïm*, *traduïu*, *tradueixen*.

Pres. de subj.: sing.: *tradueixi*, *tradueixis*, *tradueixi*; pl.: *traduïm*, *traduïu*, *tradueixin*.

Imperatiu: sing.: *tradueix*; pl.: *traduïm*, *traduïu*.

Imperf. d'ind.: sing.: *traduïa*, *traduïes*, *traduïa*; pl.: *traduïem*, *traduïeu*, *traduïen*.

Imperf. de subj.: sing.: *traduïssis*, *traduïssis*; pl.: *traduïssim*, *traduïssiu*, *traduïssin*.

Perf. d'ind.: sing.: *traduí*, *traduïres*, *traduí*; pl.: *traduírem*, *traduíreu*, *traduíren*.

Participi passat: m.: *traduït* f. *traduïda*; pl. m.: *traduïts*; f. *traduïdes*.

Futur: sing.: *traduiré*, *traduiràs*, *traduirà*; pl.: *traduirem*, *traduireu*, *traduiran*.

Condicional: sing.: *traduiria*, *traduiries*, *traduiria*; pl.: *traduiríem*, *traduiríeu*, *traduirien*.

Un manresà.—Són dos verbs diferents els que mencionem. Hi ha el verb *aferrissar-se* i el verb *aferrussar-se*.

Poncelleta sallentina.—*Sòl* (cast. *suelo*), pl. *sòls*, porta accent. *Sol* (cast. *suelo*) no porta accent.

FILÒLEG

Advertiment.—Totes les preguntes destinaes a aquesta secció han d'anar dirigides a JOVENTUT CATALANA (Consultori Ortogràfic), Villarroel, 12 i 14.

NÒTULES

Clà i Català.—A primers de setembre sortirà a nostra ciutat el primer número d'un nou setmanari que es titularà «Clà i Català».

Serà redactat per algunes de les més escollides firmes del periodisme barceloní.

Comentarà ampliament els esdeveniments d'actualitat, i s'ocuparà, amb criteri independent, de totes les manifestacions artístiques, literàries i culturals de nostra terra.

Concedint a la caricatura—element imprescindible en tot setmanari popular—els honors que es mereix, li serà dedicada la plana davantera, però totes les restants —«Clà i Català» constarà de setze—seran ocupades per copiosa i ameníssima lectura.

Contindrà, també, interessants seccions, especialment apropiades per a la dona catalana.

Els editors d'aquest setmanari—fent un esforç, però segurs de veure's apoiats pel nostre poble, doncs «Clà i Català» serà el setmanari imprescindible de tots els catalans—es vendrà al preu de quinze cèntims exemplar.

CORRESPONDENCIA

Josep Aranols (Ciutat): Tenim «Tríptic», «L'amor perdut», no.—Rafel Tasis i Marca (Ciutat): A les vostres ordes.—Pere Amat (Ciutat): Anirà.—R. Violan Simorra: Hem canviat l'adreça i rebreu el número. Sentim el canvi, que ignoràvem. A reveure!—Anton Ramon O. S. B. (Jerusalem): Conformes en tot. Mercès per la vostra atenció.—Jacinto Roura (Ciutat): El preu de subscripció és sis rals cada mes. Admetem segells, però aquí passem al cobro.—Sol (Ciutat): «El riu és sec» no pot publicar-se.—Salvador Puig (Matadepera): Rebudes les nou pessetes. Mercès. Enviarem el volum demanat.—Enric Fusaiba (Ciutat): Porteu alguna prova en negre i veurem de publicar-la.—«El teixidor català»: «Les brometes» no podem acceptar-les per a la publicació.—Abel Bonaplata (Ciutat): La prosa ha estat refusada.—Joan Malart: La vostra poesia també.—A. Busquets Punset (Calders): Rebuda la vostra i l'original.

Trametem a «Segarra» la publicació. Ordeneu ens la enviïn ells.

Originals rebuts

«Joventuts catalanes», de Jhon Slonara.—«Flor de carrer», de Joan de Barcelona.—«Record inoblidable», de Francesca Cortal.—«Una rosa i una nina» i «Les flors del teu jardí», per Enric Vernet.—«Fulles», per Antoni Llatas.—«L'auja primaverl en les altes muntanyes», de Francesc Lledós.—«A la Vergè de Queralt», de R. Pey Desclau.—«A l'amic que aima», d'Antoni Surribas.—«Del nostre jardí» i «Visió», de Francesc Martínez i Soliva.—«Feminisme? Antifeminisme?... Educació», «Antifeminista» i «Guerra al petó», de J. Bosch i Barrera.—«Les dues germanes», de Jacinto Roura.—«Il·lusió» i «Ofertori d'amor», per J. Casanovas.—«Nocturn», «Confessió» i «Desig», de B. De'gàs.—«Amor funest», de Joan Paradedà.—«Càntic d'elogi», «Ma estimada», «Anhel i desig per l'amic» i «Confidència amorosa a l'amic», de Joan Mateu.—«La mort de la damisella» i «Cap a l'Àfrica», de Lluís G. Bover.—«A tu», de Josep M. Alegret.—«Declaració», de Raimond Chies Cardona.—«Noblesa venç a vilesa», de J. M. Villalon.—«Somnolenta», de Josep Maradal.—«L'alegria del matí», de J. Sabaté.—«Estela pròdiga», de S. S. de Riera.—«Desencant», de Miquel Fullana.

Originals acceptats

«Forjant», de Josep Miret.—«Nit de tempesta», de Gerard d'Eovald.—«Aquella flor» i «Goig», de J. Munné Fité.—«Cançó de la solitud», «Avui has estrenat un vestit nou» i «Fantasia», de Francesc Moragas.—«La dansa de tots», de Joaquim Aroca.—«Les orenetes», de Júlia Blasco.—«En el Palau de Nostra Madona», d'Adela Vergés Pairó.—«De bon temps», de Gonçal Formiguera.—«A les donzelles de ma terra», de Daniel Galera.—«Records», de Josep Casamajó, retocat.—«Pensament», de Daniel Galera.—«Elegia a la Música», del mateix.—«A una excursionista», de Lluís G. Bover.—«Les violetes», de Ricard Estrada.—«A una llevantina», de Ramon Badia Ferrer.—«En Janet», de Joan Tur.—«Pirenença», de Fontalba.—«Cançó d'isti», d'Artur Bladé.—«Cançó», de Maria del Carme Nicolau.

FREIXENET

SAN SADURNÍ DE NOYA

XAMPANY FREIXENET

ESCUMOSOS NOIA

GERÈNCIA: JOSEP SUÀREZ

DESPATX i DIPOSIT:

Princesa, 20 :: BARCELONA

CODORNIU

